

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 12

София, 29 юли 1992 г.

(обн., ДВ, бр. 64 от 7 август 1992 г.)

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Милена Жабинска
Цанко Хаджистойчев	Любен Корнезов
Станислав Димитров	Пенчо Пенев
Нено Неновски	Александър Арабаджиев
Теодор Чипев	

при участието на секретар-протоколчика Снежана Петрова, разгледа в закрито заседание на 27 юли 1992 г. конституционно дело № 19 от 1992 г., докладвано от съдията Цанко Хаджистойчев.

Делото е образувано по искане от 9 юли 1992 г. на 51 народни представители за установяване на противоконституционност на решението от 7 юли 1992 г. на Народното събрание, с което се дава разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител Андрей Карлов Луканов и за задържането му като мярка за неотклонение. Твърденията са за нарушение на чл. 70 от Конституцията и на други конституционни разпоредби, посочени в искането и становището на подателите му.

С определение от 16 юли 1992 г., като констатира, че се иска упражняването на правомощията по чл. 149, ал. 1, т.2 от Конституцията, съдът е конституирал като заинтересувани страни по делото Народното събрание, главния прокурор и народния представител Андрей Карлов Луканов. На същите е дал възможност в 5-дневен срок от получаване на препис от определението да представят писмени становища, вкл. по въпроса за допустимостта на искането, т.е. оправомощен ли е Конституционният съд да се произнася по решения на Народното събрание за снемане на наказателна неприкосновеност на народен представител по чл. 70 от Конституцията. Въз основа на това определение са постъпили становища от заинтересуваните страни и подателите на искането.

С определение от 27 юли 1992 г. съдът е счел искането за допустимо и е даден ход за разглеждането му по същество.

Конституционният съд, след като обсъди доказателствата и доводите по делото, намира искането за неоснователно поради следното:

С решението от 7 юли 1992 г. на Народното събрание, основано на чл. 70 от Конституцията, е снет имунитетът на народния представител Андрей Карлов Луканов. Решението е взето по искане на главния прокурор от 1 юли 1992 г., съдържащо данни и твърдения за наказуеми деяния по чл. 203 и 219, ал. 4 във връзка с ал. 3 от Наказателния кодекс, посочени за "тежки престъпления" по смисъла на чл. 93, т. 7 от същия закон. Прието е при кворум и с необходимото мнозинство ("за" 130, "против" 102, въздържали се няма).

Съгласно чл. 70 от Конституцията народният представител може да бъде задържан и срещу него може да бъде възбудено наказателно преследване, но само за тежко престъпление и със съгласието на Народното събрание. Това са двете изисквания, които предвижда конституционната разпоредба и решението на Народното събрание е в съгласие с нея. Дали искането на главния прокурор за снемане на имунитета съдържа достатъчно

данни и дали те сочат за извършено тежко престъпление, това не може да се преценява от Конституционния съд. Този въпрос е в изключителната компетентност на Народното събрание. Той не подлежи на контрол от страна на Конституционния съд.

Посочва се за нарушение и обстоятелството, че по двете хипотези на чл. 70 от Конституцията - възможностите за възбуждане на наказателно преследване и за задържане, са гласувани общо и е взето едно решение. Така е било формулирано искането на главния прокурор и затова така е поставено за разглеждане и гласуване. Независимо от това по отношение на решенията на Народното събрание няма конституционни разпоредби, които да определят специален ред за тяхното гласуване и приемане. Те могат да бъдат взети така, както Народното събрание само прецени. И този довод за конституционно нарушение не е състоятелен.

Тъй като решението е взето съгласно с чл. 70 от Конституцията, неоснователно се явява и твърдението за нарушение на чл. 8, чл. 30, ал. 2, чл. 32, ал. 1 и чл. 72 от Конституцията. Това следва и от тълкуването и становищата на Конституционния съд в решението му по конституционно дело № 13 от 1992 г.

Поради изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията Конституционният съд

РЕШИ:

Отхвърля искането на групата от 51 народни представители за установяване на противоконституционност на решението от 7 юли 1992 г. на Народното събрание, с което се дава разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу народния представител Андрей Карлов Луканов и за задържането му като мярка за неотклонение.

Съдиите Нено Неновски, Любен Корнезов и Пенчо Пенев са подписали решението с особени мнения, които са приложени към делото.

Председател: Асен Манов